

тиційної діяльності; $O_{\text{інф}}$, $O_{\text{інпр}}$ – фактичний і прогнозований обсяг здійснених підприємством інвестицій; $V_{\text{фінф}}$, $V_{\text{фінпр}}$ – фактичне і прогнозне значення витрат фінансової діяльності; $O_{\text{пкф}}$, $O_{\text{пкпр}}$ – фактичне і прогнозне значення позикових коштів підприємства відповідно; $r_{\text{ф}}$, $r_{\text{пр}}$ – фактичне і прогнозне значення середньої ставки відсотка по позиковому капіталу; $D_{\text{ф}}$, $D_{\text{пр}}$ – фактичне і прогнозне значення сум дивідендних виплат.

Авторська модель оцінки впливу різних чинників на відхилення прибутку заснована на прямому методі розрахунку її величини. Відповідно відхилення фактичного прибутку від прогнозованої величини ($\Pi_{\text{ф}} - \Pi_{\text{пр}}$) може бути викликано відхиленням реальної величини доходів від прогнозованої ($D_{\text{ф}} - D_{\text{пр}}$) або реальних витрат від їх прогнозованої величини ($V_{\text{ф}} - V_{\text{пр}}$). Зміна фактичної величини прибутку, порівняно з прогнозованою, може бути викликана відхиленнями прибутку від операційної, інвестиційної, фінансової діяльності підприємства.

Відхилення отриманого прибутку від операційної діяльності від прогнозованого значення може зумовлюватися зміною поточних надходжень виручки від реалізації (що, своєю чергою, може бути обумовлене відхиленнями фактичного обсягу реалізації і фактичних цін реалізації від прогнозованих значень) або зміною сум дебіторської заборгованості, що інкасується, а також зміною величини операційних витрат. Зміна витрат операційної діяльності підприємства може бути обумовлене зміною обсягу закупівель товару, цін на них; зміною чисельності робітників і тарифних ставок, а також внаслідок відхилень фактичних сум платежів, пов'язаних із погашенням кредиторської заборгованості, від прогнозних. Зміна сум податкових та інших обов'язкових платежів підприємства також належить до відхилень витрат операційної діяльності.

Зміна фактичного прибутку від інвестиційної діяльності, порівняно з прогнозованою, може бути спричинена недоотриманням коштів у вигляді відсотків, дивідендів та інших доходів на вкладений капітал, а також внаслідок неможливості реалізації об'єктів фінансового і реального інвестування за певними цінами. Відхилення фактичних витрат інвестиційної діяльності від прогнозних показників обумовлюється зміною сум коштів, спрямованих на здійснення реальних і фінансових інвестицій підприємства.

Зміна отриманого прибутку від фінансової діяльності може бути викликана зміною надходжень від отриманих кредитів і позик, а також зміною обсягу власного капіталу сформованого із зовнішніх джерел. Зміна фактичних витрат фінансової діяльності підприємства відносно до прогнозних може бути викликана відхиленням обсягу фактично отриманих кредитів і позик від прогнозованої величини, зміною ставки відсотка по кредитних ресурсах, достроковим або відстроченим погашенням основної заборгованості, а також відхиленнями величини фактично виплачених дивідендів від прогнозованого рівня.

Усі перераховані показники, що впливають на зміну величини прибутку, самі залежать від великої кількості причин і чинників. Тому доцільно сформувати систему пріоритетів у процесі моніторингу фінансових результатів, відхилень їх фактичної величини від прогнозованої. Зрозуміло, що показником першого ступеня пріоритетності є зміна самого підконтрольного показника – прибутку малого підприємства. Пріоритетами другого порядку є відхилення фактичних

значень прибутку підприємства від прогнозних. Пріоритетами третього порядку виступають зміна доходів і витрат операційної, інвестиційної і фінансової діяльності підприємства. Пріоритетами четвертого порядку виступають чинники, які визначили відхилення фактичних доходів і витрат операційної, інвестиційної, фінансової діяльності від прогнозних значень.

Висновки. Отже, модель управління фінансовою діяльністю малого підприємства повинна включати бюджетування, облік фактичних показників і моніторинг та давати підстави для аналізу відхилень фактичних даних від запланованих. Впровадження запропонованої моделі дасть змогу не тільки своєчасно отримувати інформацію про фінансові процеси, але й оперативно використовувати її під час прийняття управлінських рішень.

Література

1. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій: наказ Агентства з питань запобігання банкрутству від 23.11.1998 р., № 22 // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – 1998. – № 7. – С. 18-28.
2. Методика проведення поглибленого аналізу фінансово-господарського стану підприємств та організацій: наказ Агентства з питань запобігання банкрутства підприємств та організацій від 27.06.1997 р., № 81. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon.rada.gov.ua>.

Сердюк В.Н., Акаєва Т.Ш. Комплекс ключевых инструментов управления финансовой деятельностью малого предприятия

Разработан механизм управления финансовой деятельностью малых предприятий на основе предложенного комплекса ключевых инструментов управления "бюджетирование – учет – мониторинг", что позволяет обеспечить успешное функционирование предприятий путем согласования этих инструментов для принятия оптимальных вариантов оперативных, тактических и стратегических управленческих решений.

Ключевые слова: управление, бюджетирование, учет, мониторинг, финансовая деятельность, малые предприятия.

Serdiuk V.N., Akaieva T.S. A set of key financial management tools small business

The mechanism of financial management of small businesses based on the proposed complex key management tools "budgeting-accounting-monitoring" that allows for the successful operation of enterprises by aligning these tools for making the best options for operational, tactical and strategic management decisions.

Keywords: management, budgeting, accounting, monitoring, finance, small business.

УДК 631.11:338.24

Аспір. Т.Т. Гачек¹ – Львівський НУ ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гжицького

ФОРМИ І МЕТОДИ ВПЛИВУ ДЕРЖАВИ НА РОЗВИТОК МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Внаслідок проведеного дослідження деталізовано форми і методи впливу держави на розвиток малого бізнесу в Україні. Виявлено вади в організації вітчизняного механізму державної підтримки створення та функціонування малих підприємницьких структур. Запропоновано перспективні напрями державного сприяння розвитку малого бізнесу.

¹ Наук. керівник: доц. С.І. Поперечний, канд. екон. наук

Ключові слова: малий бізнес, державна підтримка, прямі методи державного впливу, непрямі методи державного впливу, адміністративні методи, економічні методи.

Вступ. У сучасних умовах господарювання розвиток малого бізнесу можна вважати визначальною умовою еволюції економічної системи будь-якої держави. У всьому світі структури малого бізнесу сприяють зниженню рівня безробіття, стимулюють населення до самозайнятості, підвищують рівень його добробуту, виступають каталізатором формування широкого прошарку, так званого середнього класу громадян. Окрім видимого соціального ефекту, малий бізнес значною мірою забезпечує продовольчу безпеку країни, оскільки переважна більшість малих за розмірами суб'єктів господарювання, що провадять свою діяльність у селах, створюються у формі фермерських або особистих селянських господарств. У такому контексті підтримка та стимулювання розвитку малого бізнесу повинні бути одним із стратегічних завдань державної регуляторної політики в економічній сфері. Тому наукові проблеми, пов'язані з формами і методами впливу держави на розвиток малого бізнесу в Україні, є особливо актуальними.

Постановка проблеми. Розвиток малого бізнесу в Україні характеризується відсутністю належної підтримки з боку держави, а ті методи, що використовуються, не здійснюють належного стимулювального впливу. Це підкреслюють у своїх наукових працях такі вітчизняні дослідники, як: Н.С. Поповенко, О.В. Ганенко, М.І. Небава, І.Є. Шайдюк, Ю.І. Черкасова, А.В. Дмитрук, В.В. Озаринська, Д.В. Ляпін, О.П. Продан, О.М. Піщуліна, В.І. Дубровський. Усі автори одностайні щодо напрямів державної підтримки малих підприємств, які включають: інформаційний – доведення інформації населенню про переваги, організації структур малого підприємництва, активізації підприємницької активності населення; фінансовий – розроблення та здійснення програм фінансової підтримки, кредитування малих підприємств на пільгових умовах, наприклад із запропонованим терміном повернення чи здешевлення банківських відсотків; правовий – спрощення процедур реєстрації суб'єктів малого бізнесу та бухгалтерського і податкового обліку. Усі зазначені форми і методи впливу держави на розвиток малого бізнесу застосовують в Україні, проте їхня ефективність є вкрай низькою, а можливість застосування конкретним, окремо взятим суб'єктом малого бізнесу – фінансово обмеженою та складною процедурно. Тому вдосконалення механізму державної підтримки вітчизняних суб'єктів малого бізнесу, а також активізація традиційних для економіки України форм і методів впливу держави на розвиток суб'єктів господарювання у сфері малого підприємництва залишається важливою проблемою, яка потребує негайного вирішення як на науковому, так і на практичному рівнях.

Метою дослідження є конкретизація форм і методів державного впливу на стан та функціонування малого бізнесу в аграрному секторі економіки України, виявлення ефективних напрямів реформування системи його державної підтримки.

Виклад основного матеріалу. Розширення сфери малого бізнесу в сільському господарстві, його вплив на перспективи розвитку національної економіки спонукає до вироблення механізмів його державної, для оцінки резуль-

тативності державної політики потрібно здійснити систематизацію форм і методів впливу держави на розвиток малого підприємництва.

Традиційно, за характером впливу держави на суб'єкти малого бізнесу виділяють прямі й непрямі методи. Прямі методи державного впливу на розвиток малого бізнесу полягають у наданні кредитів на пільгових умовах, повністю або частково гарантованих позик, цільових субсидій тощо. Таким чином, прямі методи виступають інструментами взаємодії регулятора (держави чи ринку) із представниками малого бізнесу задля здійснення прямого впливу на їх стан та результати діяльності. Серед таких методів в Україні використовують державні замовлення; державні інвестиції, державні кредити. Непрямі методи впливу держави на розвиток малого бізнесу полягають у наданні державою гарантій фінансово-кредитним установам, що обслуговують малі підприємства [5, с. 94].

Іншим можливим підходом до класифікації методів впливу держави на розвиток малого бізнесу є їх поділ на адміністративні й економічні. Адміністративні методи передбачають прямий розпорядчий вплив, економічні методи реалізуються із застосуванням економічних важелів регуляторного впливу. До економічних методів належить використання засобів грошово-кредитної та податково-бюджетної політики. До адміністративних методів відносять методи, що визначають "правила гри" і тільки опосередковано мають вплив на економічні інтереси суб'єктів малого бізнесу. Тому до них можна віднести спрощену процедуру реєстрації, звітності обмеження кількості перевірок.

Ще однією класифікаційною ознакою є функціональний напрям державного впливу, за яким можна виділити три види підтримки малого бізнесу: організаційно-структурну, фінансово-податкову і майнову. Перший із названих видів підтримки охоплює форми державного впливу, пов'язані з регламентуванням діяльності суб'єктів малого бізнесу, а також зі створенням інституцій, які надають різні види послуг малому бізнесу. До них належать, наприклад, спрощений механізм реєстрації суб'єктів малого підприємництва, надання маркетингової інформації, здійснення консалтингу й аудиту. До фінансово-податкової державної підтримки можна віднести різні форми прямого та непрямого фінансування суб'єктів малого бізнесу та використання податкових важелів для стимулювання їх розвитку. До цієї групи відносять надання податкових та митних пільг, засоби стимулювання банківських установ і страхових компаній до кредитування чи страхування ризиків малого бізнесу; фінансові та податкові форми державної підтримки малого підприємництва.

Майновий вид підтримки малого бізнесу передбачає активне залучення до цього процесу загальнодержавної та комунальної власності, наприклад впровадження на малих підприємствах нових технологій, здійснення лізингових операцій, застосування гарантійних механізмів із використанням державного майна [6]. У світовій практиці прийнято виділяти три форми державної підтримки малого підприємництва (табл.).

Одним із пріоритетних векторів державної підтримки вітчизняних суб'єктів малого підприємництва, що визначений у Законі України "Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні", є пільгове кредитування, зокрема надання мікрокредитів задля започаткування та ведення власного бізнесу. Для використання бюджетних коштів та цільового їх

спрямування Українським фондом підтримки підприємництва у 2012 р. проведено конкурс на отримання мікрокредитів. За результатами конкурсу з суб'єктами, які визначені переможцями малого підприємництва, було укладено договори на загальну суму 9550,0 тис. грн. Таким чином через Український фонд підтримки підприємництва реалізується бюджетна програма мікрокредитування малого і середнього бізнесу, якою здійснюється кредитування суб'єктів господарювання для виробництва, перероблення, збуту продукції, техніки на пільгових умовах лише під 1,5 облікової ставки НБУ.

Табл. 1. *Форми державної підтримки розвитку малого бізнесу*

Форми	Інструмент впливу
Фінансове стимулювання	<ul style="list-style-type: none"> - створення гарантійних фінансових фондів кредитування малих підприємств; - страхування комерційних і фінансових ризиків; - пільгове кредитування та часткова компенсація відсотків по кредитах; - запровадження спрощеного режиму оподаткування і податкових пільг; - здійснення різних форм фінансової підтримки інноваційної діяльності; - компенсація витрат на інформаційне забезпечення; - компенсація витрат на отримання дозволів, патентів, ліцензій, захист авторських прав тощо; - співфінансування проєктів, що реалізуються малими підприємствами; - передача технологій та обладнання у лізинг; - франчайзингові послуги; - надання венчурного фінансування малих підприємств; - підтримка створення кредитних спілок для фінансування потреб малого бізнесу; - розвиток бізнес-центрів і бізнес-інкубаторів задля оптимізації накладних витрат малих підприємств; - формування систем централізованого бухгалтерського обліку і комплексне надання ділових послуг малим підприємствам.
Державні закупівлі	<ul style="list-style-type: none"> - здійснення державних закупівель на контрактній основі; - розгляд скарг про порушення процедури проведення державних закупівель.
Надання консультаційної і технічної допомоги	<ul style="list-style-type: none"> - надання інформації щодо форм і методів державної підтримки малого бізнесу; - консультування з питань реалізації законодавства; - запровадження системи спрощених режимів формування звітності; - гарантування сприятливих умов для використання форм державного фінансування, матеріально-технічних, інформаційних і інших ресурсів, які надаються у рамках державної підтримки малого бізнесу; - сприяння участі малих підприємств у зовнішньоекономічній діяльності, посередництво у процесі укладання міжнародних контрактів; - підтримка виходу малих підприємств на фондовий ринок; - активізація розвитку ділових мереж і кластерів, що спрямовані на встановлення ринкових відтворювальних ланцюгів; - формування інфраструктури підтримки та розвитку (агентства розвитку, бізнес-центри, палати, асоціації, державні структури, міжнародні організації, бізнес-інкубатори, технопарки тощо); - організація перепідготовки кадрів, підвищення кваліфікації зайнятих на малих підприємствах (зокрема сприяння обміну досвідом між представниками сектору малого бізнесу); - забезпечення підтримки малого бізнесу на регіональному рівні.

Джерело інформації [6].

За бюджетною програмою "Заходи по реалізації Національної програми сприяння розвитку малого підприємництва в Україні" було заплановано фінансування освітньої програми для підприємців-початківців, безробітних та суб'єктів малого підприємництва. У рамках реалізації зазначеної програми у

2012 р. проведено 75 навчальних семінарів у 27 регіонах України. Загальна вартість послуг з організації та проведення семінарів становила 1993,5 тис. грн [4, с. 7]. Так нині проводиться інформаційна підтримка розвитку малого бізнесу на державному рівні.

З метою підтримки розвитку суб'єктів господарювання малого бізнесу на регіональному рівні місцевими органами виконавчої влади за останні кілька років надавалася матеріально-технічна допомога малим підприємствам. Їх забезпечували устаткуванням, вільними нежитловими приміщеннями для розширення діяльності, сільськогосподарською технікою, пально-мастильними матеріалами, запчастинами і посівними матеріалами.

Удосконалюється процедура передачі нерухомого майна в оренду, отримання дозволів на будівництво і реконструкцію об'єктів, виділення земельних ділянок для ведення бізнесу. Переглядаються ставки і пільги з орендної плати для підприємців, що лише починають свою діяльність, та тих суб'єктів підприємництва, що працюють у пріоритетних економічних галузях.

Переважно застосовуються традиційні форми і методи впливу держави на розвиток малого бізнесу, які загальноєвропейські та відомі у світі. Проте специфіка вітчизняних умов провадження економічної діяльності потребує трансформації та оптимізації інструментів державного впливу на процеси створення та функціонування малих підприємницьких структур, а також максимально можливого розширення кількості способів регуляторного впливу з урахуванням досвіду розвинених країн.

Висновки. Основними напрямами державної підтримки малого підприємництва в Україні є вдосконалення і спрощення порядку ведення фінансового і податкового обліку, запровадження спрощеної системи оподаткування для суб'єктів малого бізнесу, які задовольняють критеріям, встановленим у податковому законодавстві; сприяння оптимізації дозвільних процедур і процедур здійснення державного контролю (нагляду) за отриманням документів дозвільного характеру та скорочення термінів проведення таких процедур. Організовується навчання та тренінги для осіб, зареєстрованих як безробітні, за умови розробки прийняттого для застосування бізнес-плану, письмові кредити для започаткування малого бізнесу. Все ж цих заходів недостатньо, щоб зумовлювати посади нових способів активізації підприємницької діяльності у сфері малого бізнесу.

Література

1. Поповенко Н.С. Державна підтримка розвитку малого бізнесу в Україні / Н.С. Поповенко, О.В. Ганенко // Сучасні проблеми регіонального розвитку. – 2012. – № 1 (2). – С. 126-132.
2. Небава М.І. Механізми державного регулювання та підтримки малого підприємництва в Україні / М.І. Небава, І.Є. Шайдок, Ю.І. Черкасова, А.В. Дмитрук // Бізнес Інформ : міжнар. наук. екон. журнал. – 2010. – № 4 (2). – С. 61-63.
3. Зелена книга малого бізнесу України / Матеріали до круглого столу. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.irf.ua/files/ukr/programs/rol/green_book2.pdf.
4. Ляшенко В.І., Просуленко А.А. Вплив Податкового кодексу України на розвиток малого підприємництва: експертні оцінки на етапах обговорення, прийняття та внесення змін / В.І. Ляшенко, А.А. Просуленко // Вісник економічної науки України : наук. журнал. – 2011. – № 2. – С. 93-111.
5. Державна підтримка розвитку малого бізнесу в Україні / Аграрний сектор України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://agroua.net/economics/documents/category-93/doc-90>.

6. Малий і середній бізнес у пошуках місця в стратегії економічного зростання в Україні: аналітична доповідь / Національний ін-т стратегічних досліджень. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://old.niss.gov.ua/Table/Jafilo19/002.htm>.

Гачек Т.Т. Формы и методы воздействия государства на развитие малого бизнеса в Украине

В результате проведенного исследования были детализированы формы и методы воздействия государства на развитие малого бизнеса в Украине. Выявлены недостатки в организации отечественного механизма государственной поддержки создания и функционирования малых предпринимательских структур. Предложены перспективные направления государственного содействия развитию малого бизнеса.

Ключевые слова: малый бизнес, государственная поддержка, прямые методы воздействия, косвенные методы воздействия, административные методы, экономические методы.

Gatchek T.T. Forms and methods of influence of the state are on development of small business in Ukraine

As a result of the study were detailed forms and methods of state influence on the development of small business in Ukraine. The shortcomings in the organization of the national mechanism of state support for the establishment and operation of small businesses were revealed. The perspective directions of small businesses at the state level were offered.

Keywords: small business, government support, direct control, indirect methods of influence, administrative methods, economic methods.

УДК 657.2

Доц. Н.Ю. Голуб, канд. екон. наук –

Донбаська національна академія будівництва і архітектури;
асист. К.В. Худоба – Макіївський економіко-гуманітарний інститут

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Розглянуто питання щодо формування облікової політики в сучасних умовах господарювання як елемента організації бухгалтерського обліку. Визначено необхідність формування облікової політики на підприємстві та показано її вплив на його фінансові показники. Зроблено аналіз існуючих підходів до визначення сутності "облікова політика" та наведено власне бачення цього поняття. Розглянуто фактори, які необхідно врахувати під час розроблення облікової політики. Для прийняття ефективних управлінських рішень запропоновано рекомендації щодо формування облікової політики з урахуванням вимог сучасного господарювання з метою оподаткування та бухгалтерського обліку.

Ключові слова: облікова політика, бухгалтерський облік, підприємство, ефективність, формування облікової політики.

Діяльність багатьох сучасних підприємств пов'язана з новаторством, пошуком незайнятих ніш на ринку, орієнтацією на ефективність роботи та якість, нестандартністю підходів до справи і ризику, інформованості щодо дії зовнішніх і внутрішніх факторів на бізнес, постійним спостереженням за конкурентами та іншими факторами. У таких умовах необхідною стає розроблення моделі обліку, яка забезпечує інформацію про діяльність підприємства не лише для зовнішніх користувачів, а й передусім для внутрішнього менеджменту. З цією метою на підприємстві необхідно розробляти облікову політику.

У сучасному розумінні облікова політика максимально повно розкриває всі наявні особливості бухгалтерського обліку в конкретному періоді діяльності

підприємства. Правильно сформована облікова політика забезпечує ефективність облікового процесу організації та мінімізує матеріальні, трудові та часові витрати під час вирішення виникаючих питань.

Облікова політика підприємства істотно впливає на величини показників собівартості продукції, податків на прибуток, додану вартість, майно, самого прибутку, а також на загальні показники фінансового стану. Без аналізу облікової політики порівнювати показники діяльності організації в різні періоди її діяльності не можна.

Питання щодо формування облікової політики розглянуто у працях вітчизняних дослідників, а саме: С.В. Голова, В.С. Леня, В.В. Гливенко, Ф.Ф. Бутинця, П.С. Безруких, В.Г. Швеця, М.С. Пушкаря, М.Т. Щирби, С.В. Свірко, П.С. Житнього та ін. Однак, незважаючи на значні досягнення в теорії та практиці формування облікової політики, велика кількість збиткових підприємств, низький рівень платоспроможності, фінансової стабільності, ефективності господарювання та конкурентоспроможності вітчизняних підприємств свідчать про її нерозв'язаність. Через мінливі умови зовнішнього середовища, виникає необхідність формування облікової політики підприємства з урахуванням вимог сучасного господарювання.

Метою роботи є узагальнення сутності облікової політики та розроблення рекомендацій щодо формування ефективної облікової політики в сучасних умовах господарювання з метою оподаткування та бухгалтерського обліку. Необхідність формування облікової політики для кожного підприємства регламентується на законодавчому рівні. Підприємство, виходячи зі специфіки своєї діяльності, має право вибирати ті варіанти обліку, які забезпечать найбільш повну реалізацію функцій управління і ефективне функціонування менеджменту.

Відповідно до ст. 1 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні", "облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для складання і подання фінансової звітності. Основною її метою є забезпечення одержання достовірної інформації про результати фінансово-господарської діяльності, необхідної для користувачів фінансової звітності з метою прийняття відповідних управлінських рішень" [1]. Тобто під обліковою політикою варто розуміти сукупність способів ведення бухгалтерського обліку, прийняту підприємством – первинного спостереження, вартісного виміру, поточного групування та узагальнення фактів господарського життя.

Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку (НП(С)БО) 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності" наводить ідентичне визначення цієї категорії, а саме: "облікова політика – це сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності" [2].

Нормативно-правове регулювання облікової політики визначено також П(С)БО 6 "Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах" [3] та наказом Міністерства фінансів України "Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України" [4].